

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 197/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Libora Duřu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Krajskej prokuratúry v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze pod sp. zn. KPtm 28/23/1100 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 17 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní o európskom zatýkacom rozkaze pod sp. zn. KPtm 28/23/1100 (ďalej aj „napadnutý postup“ alebo „napadnuté konanie“). Sťažovateľ zároveň navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskej prokuratúre v rámci napadnutého postupu konať bez prietahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledujúci stav veci:

Sťažovateľ bol 23. februára 2023 zadržaný na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného 18. januára 2023 súdom v Regensburgu (Spolková republika Nemecko). Krajská prokuratúra 24. februára podala na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) návrh na vzatie sťažovateľa do vydávacej väzby. Krajský súd ešte v rovnaký deň pribral do konania tlmočníčku a sťažovateľovi ustanovil obhajcu. Dňa 25. februára 2023 vykonal krajský súd výsluch sťažovateľa a následne ho prepustil na slobodu, pričom vydávaciu väzbu nahradil dohľadom probačného

a mediačného úradníka. Proti rozhodnutiu krajského súdu podal prokurátor krajskej prokuratúry sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na verejnom zasadnutí 6. marca 2023 tak, že jej vyhovel a sťažovateľa vzal do vydávacej väzby. Prokurátorka krajskej prokuratúry nariadila na 17. marec 2023 výsluch sťažovateľa vo vzťahu k samotnému vydaniu sťažovateľa do Nemecka.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ namietal, že krajská prokuratúra popri úkonoch týkajúcich sa jeho vydávacej väzby nekonala aj o samotnom vydaní sťažovateľa, pričom on proti svojmu vydaniu nemá žiadne námietky a chcel vyjadriť súhlas s vydaním v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o európskom zatýkacom rozkaze“). Sťažovateľ sa prvýkrát mohol vyjadriť k svojmu vydaniu až 17. marca 2023, čo je tri týždne od jeho zadržania.

4. Sťažovateľ tvrdil, že konanie o európskom zatýkacom rozkaze nijako nevybočuje z bežnej agendy prokuratúry, nevyžaduje náročné dokazovanie či výsluchy svedkov. Krajská prokuratúra pritom podľa sťažovateľa nevykonávala žiadne úkony, ktoré by vyžadovali takýto dlhý čas, ale zabezpečila iba preklad európskeho zatýkacieho rozkazu do anglického jazyka pre sťažovateľa.

5. Sťažovateľ sa teda domnieval, že doba troch týždňov je pri rozhodovaní o jeho vydaní na základe európskeho zatýkacieho rozkazu neprimerane dlhá, pretože so svojím vydaním do Nemecka mienil vyjadriť súhlas, a preto je čakanie sťažovateľa na vydanie časom strateným, najmä pokiaľ ho trávi vo vydávacej väzbe. Krajská prokuratúra sa teda a namiesto zamerania na naplnenie účelu konania zamerala výlučne na procesné rituály, a preto sa domnieval, že svojím napadnutým postupom porušila jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a na osobnú slobodu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva sťažovateľa na osobnú slobodu (čl. 17 ústavy a čl. 5 ods. 1 dohovoru) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým postupom krajskej prokuratúry.

7. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

K porušeniu základného práva na osobnú slobodu:

8. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti vyčítal napadnutému postupu krajskej prokuratúry aj porušenie svojho základného práva na osobnú slobodu. Pritom zo samotného skutkového stavu opísaného sťažovateľom vyplýva, že o jeho vydávacej väzbe rozhodoval na prvom stupni krajský súd a na druhom stupni najvyšší súd. Tieto rozhodnutia sťažovateľ ale svojou ústavnou sťažnosťou nenamietal a rovnako nenamietal ani samotnú dôvodnosť svojej vydávacej väzby. Skutočnosť, že sa po rozhodnutí druhostupňového súdu musel vrátiť do vydávacej väzby, uviedol iba ako doplňujúcu okolnosť vo vzťahu k dĺžke predbežného vyšetrovania krajskej prokuratúry týkajúceho sa podmienok na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa názoru ústavného súdu preto absentuje príčinná súvislosť medzi napadnutým postupom krajskej prokuratúry a namietaným porušením základného práva na osobnú slobodu.

9. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

10. Pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom krajskej prokuratúry a namietaným porušením čl. 17 ústavy a čl. 5 ods. 1 dohovoru ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

K porušeniu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov:

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98). Vzhľadom na už uvedené mohol ústavný súd preskúmať namietané porušenie všetkých označených práv (t. j. podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) spoločne.

12. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní (resp. v prípravnom konaní) má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený vo svojej doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné

kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

13. Ústavný súd konštatuje, že účelom predbežného vyšetrovania príslušnej prokuratúry v napadnutom konaní je komplexné posúdenie podmienok na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, resp. podmienok na jeho odmietnutie (§ 23 zákona o európskom zatýkacom rozkaze) alebo jeho odklad (§ 29 rovnakého zákona). V tomto kontexte preto dobu od konečného rozhodnutia najvyššieho súdu o vydávacej väzbe (od 6. marca 2023 do 17. marca 2023), ale ani dobu od samotného zadržania sťažovateľa (23. februára 2023) zatiaľ nemožno považovať za takú, ktorá by bola zjavne neprimeraná. Navyše v období od rozhodnutia krajského súdu (25. február 2023) do rozhodnutia najvyššieho súdu (6. marca 2023) bol sťažovateľ na slobode, preto neplatí v plnom rozsahu sťažovateľova výhrada o stratenom čase, ktorý musel zbytočne stráviť vo vydávacej väzbe.

14. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti vo vzťahu k postupu krajskej prokuratúry v napadnutom konaní ústavný súd uzavrel, že v danom prípade nemohlo ísť o prietahy v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní aj v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich špecifikoval v petite svojej ústavnej sťažnosti (príkaz konať, primerané finančné zadosťučinenie a náhrada trov právneho zastúpenia).

16. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prietahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu